

πτική των σημερινών κοινωνικών και πολιτικών συνθηκών.

Μίλησαν και ξαναμίλησαν σοβαρά και μελετημένα και στοχαστικά άγκαλά τις περισσότερες φορές πού πολύ θεωρητικά παρά πραχτικά από τή μια μεριά ο Έρμονας, ο Ίδας, ο Ραμᾶς και ο Δούλος Δουλεύτης κι απ' τήν ἄλλη ο Σκληρός, ο Ζαβιτσιάνος, ο Βασιλικός, ο Γιαννιός κι ἄλλοι. Ἐμεῖς δὲν ἐρχόμαστε ν' ἀπλώσουμε ἐδῶ κανένα σύστημα. Φτάνουν τὰ δυὸ συστήματα πού ζετυλίχτηκαν ὡς τὴν ὥρα. Τα πεινὰ και με τὸν πρεπούμενο σεβασμὸ ἐρχόμαστε νὰ φέρουμε στὴ μέση κάποιο σημεῖο πού πέρασε ἀπαρατήρητο, πού ὅμως φαίνεται σὰ νὰ νῆαι ἐνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἄξια νὰ συζητηθοῦνε στὴν πορεία αὐτὴ τῆς γενικῆς ἐξέτασης τοῦ πλατύτατου φυλετικού ζητήματος.

Τὸ εἶπε κάποτε ο Ίδας και παρατηρεῖ τώρα τελευταῖα ο Ραμᾶς πὼς πρέπει νὰ μὴν πολυσκεπτόμαστε γιὰ τὴν κοιλιά μας πρὸ τοῦ τελειώσουμε τὸ ἔργο μας τὸ Ἐθνικὸ, τὸ Εὐγενικὸ, τὸ Μεγάλο. Κι ἀλήθεια δὲ μᾶς χρειάζεται ἐμᾶς γιὰ τὸ σφέρο τῆς φυλῆς, πού ὅλοι γι' αὐτὸ φωνάζουν και πρέπει νὰ φωνάζουνε, μήτε ο Ἐγγλέζικος κοσμοπολιτικός ψυχροπαιρῆς σοσιαλισμὸς τοῦ Δρακούλη πού μόνο τὴν καλοζωία τοῦ ἐργάτη σκοπὸ ἔχει, μήτε ο ἀναρχικός ἀντιστρατιωτικός κοκκινισκούφωτος Φραντζέζικος, μήτε ο ψήφοκυνηγῆρῆς Γερμανικός. Ἐμᾶς τὸ μῖσος μας κατὰ τοῦ Τούρκου και τοῦ Βουργάρου χρειάζεται ἀκατάπαυτα νὰ τροφοδοτεῖται, κι ὁ κύριος πόθος μᾶς νᾶναι, ὅπως τόσο ὁμορφα εἰπώθηκε, ὁ ξεσκαλωμὸς τῶν δούλων ἀδερφῶν μας.

Ὅμως—κ' ἐδῶ εἶναι ὁ κόμπος— πὼς εἶναι δυνατὸ μ' αὐτὰ μας τὰ χάλια τὰ πολιτικὰ και τὰ κοινωνικὰ νὰ προσμένουνε τὸ λευτερωμὸν αὐτὸ και τὴν ἔνωση κατόπι τῆς φυλῆς; Ἀπὸ ποιόνε νᾶν τὰ περιμένουμε αὐτὰ; Ἀπὸ τοὺς ἀχρεῖους λωποδύτες πολιτικούς μας πού μόνο συλλαλητήρια και στάσεις τοῦ λαοῦ τοὺς ταραίζουν κάποτε; λιγάκι, γιὰ ἀπὸ τοὺς γαλαζοαιμάτους ἀριστοκράτες σας (πὲς πλουτοκράτες γιὰτὶ ἀριστοκρατία σκεδὲν δὲν ἔχουμε στὴν Ἑλλάδα), κύριε Ραμᾶ, πού σὰ στρεῖδια κολημένοι στὸ Βυζαντινισμὸ σέρνονται πίσω ἀπ' τὸ ἄρμα τῶν σχολαστικῶν δασκάλων γλείφοντας χάμου και κᾶνα κόκκαλο πού τοὺς ρίχνει μπροστὰ ο Φραγκολεβαντίνικος ψευτοπολιτισμὸς, ἀπ' αὐτουνοὺς δηλ. πού αἰῶνες δὲ θὰ μπορεῖτε νὰ τοὺς ἀλλάξετε τὴν μπᾶσταρδη γλῶσσα μήτε τις σάπιες ἰδέες και ἀπ' τις ληστρικές συμμορίες τῶν ρουσοφετοφάγων πολιτικῶν; Τὸ λαὸ τὸ γενναῖο, τὸν ἀδάμαστο, και τὸν ὄγλο πού θὰ φανῆ σὲ λίγο πὼς εἶναι αὐτὸς ὁ ἀληθινὸς εὐγενῆς, αὐτὸν πρέπει νὰ τὸν ζυπνήσουμε, νᾶν τὸν μορφώσουμε, νᾶν τὸν κάνουμε νὰ λατρέψῃ αὐτοσυνειδητὰ τὴ γλῶσσα και τὰ ἔθιμά του, δίνοντάς του πρῶτα νὰ τρώγῃ, δυναμώνοντάς του ἔτσι τὰ

ἂν τοῦ ἔτυχε μιὰ φορὰ νὰ μιλήσῃ με κάποιον ὑπερβολὴ γιὰ ἓναν πλούσιον, τόκαμε ἀπὸ καλὴ καρδιά. Με τὴν ἴδια καρδιά πολέμησε ὅσο μπόρεσε και στὸ κίνημα τῆς φοιτηταρίας, γιὰτὶ δὲ δισταξε νὰ δηλώσῃ τὴ γνώμη του, μάλιστα στὴν Ἀκρόπολη και στὴ δημοτικὴ. Ἐβγάξε και μιὰ δημοτικὴ φημερίδα, τὴν Ἐπιθεώρηση—δηλαδὴ ὄχι καθαφτό. Ἐπιθεώρησις, με ς, ἔγραφε ὁ τίτλος ἀπ' ὄξω Ἐπιθεώρηση, με τὸ η της, εἶτανε μόνο ἀπὸ μέσα. Δὲν πειράζει. Κάτι τέτοια φαίνεται πὼς τὰ φέρνει ὁ ἀέρας τῆς Ἀθῆνας. Ἐγὼ δὲ λυπήθηκα πού δημοσιεύτηκε τὸ γράμμα μου στὴν Ἐπιθεώρησις ἀπ' ὄξω ἢ στὴν Ἐπιθεώρηση ἀπὸ μέσα, μιὰ κ' εἶναι ὁ Βαρλέντης ἄξιος ὁπαδὸς τῆς Ἰδέας.

(ἀκολουθεῖ)

νεῦρα, δείχοντάς του στὸ τέλος τὰ εὐγενικά, τ' ἀσύντριφτα ὄπλα τῆς ἀμυνᾶς του, πού δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ εἶναι και φονικά πτωμάτων, γιὰτὶ πτώματα εἶναι οἱ πολιτικοὶ σου, οἱ πλουτοκράτες σου. Ἄν δὲν ἐνωθῆ ὁ λαὸς και δὲ σηκωθῆ και δὲ φοβερῆ και δὲν τρέξῃ τὰ δόντια του, αἰῶνια θὰ τσαμπουνᾶν οἱ δασκάλοι, αἰῶνια θὰ ξακολουθοῦν νὰ παχαίνουν οἱ καλογέροι, αἰῶνια θὰ ὀργιάζουν κλέβοντας οἱ πλουτοκράτες και οἱ πολιτευόμενοι. Ἐναντῆ τῆς πολιτικῆς και τῆς κοινωνικῆς σαπίλας πρέπει νὰ ὀδηγηθῆ ὁ ἐργάτης, ἐνῶ μαθαίνει σύγκαιρα πὼς νὰ ζητᾶ τὸ δίκιο του, πὼς νὰ βγάλῃ τὸ καρβέλι. Πρέπει νὰ μάθῃ πρῶτα πὼς εἶναι ἄνθρωπος κ' ὕστερα πὼς εἶναι και ρωμιὸς πολίτης. Ὅσο γιὰ πατριωτισμὸ δὲν τοῦ λείπει αὐτὸς τοῦ λαοῦ μας, ἀρκεῖ νὰ καλλιτερέψῃ τὴν οικονομικὴ του θέση γιὰ νὰ λάμψῃ ὁ πατριωτισμὸς του. Γιὰτὶ ὅταν δὲν ἔχει νὰ σφάγῃ τί μπορεῖ νὰ σκεφτῆ και τί νὰ κάνῃ;

Γι' αὐτὸ τιμωτάτος εἶναι ὁ ἀγῶνας τοῦ «Νουμᾶ» πού χρόνια τώρα πασιρίζει ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια τοῦ λαοῦ ἐναντῆ στῆς διάφορες πρόληψές του, πού πραχτικοποιώντας τὸ ἰδεολογικὸ τοῦ Παλαμᾶ με τοὺς ἀθάνατους σατυρικούς στίχους του σπᾶσιμο τῶν Ἀλυσίδων κοίταξε τώρα τελευταῖα πὼς νὰ ζυπνήσῃ τὸ λαὸ στὸ ζήτημα τῆς πολιτικῆς σαπίλας. Μὰ πὸ ἄγιος γίνεται ὁ ἀγῶνας του αὐτὸς, ὅταν δίνοντας σύγκαιρα χέρι στοὺς λίγους τώρα ρωμιούς σοσιαλιστὰς παλεύει πλάι με τὸν ἀκούραστο Βασιλικὸ γιὰ τὸ ζῦπνημα τοῦ ρωμιοῦ ἐργάτη. Κι ὅταν τὸ ζῦπνημα αὐτὸ γίνεται με τέχνη, δείχεται μπόσιος κι ὁ φόβος μερικῶν σοσιαλιστῶν, πὼς μπορεῖ τάχα τὸ ἐργατικὸ ζήτημα νὰ καταντήσῃ μέσο δημοκρατίας στὰ χέρια τῶν διάφορων Φαρδούληδων. Εἶναι πολὺ τολμηρὸ μὰ τὴν ἀλήθεια και πολὺ ἀστεῖο νὰ ζητᾶ κανεὶς γιὰ τὸ φόβο αὐτὸ νὰ μὲνῃ ἢ ἀργατεῖα και φυσικὰ κι ὅλος ὁ λαὸς μαζί της στὸ σκότος. Μπόσιος ὁ φόβος, γιὰτὶ οἱ διάφοροι Φαρδούληδες, καθὼς τὴν ἔπαθε ὁ ἕνας, θὰ διώχονται γλήγορα και με περιφρόνηση ἀπὸ τις τάξεις τῶν ἐργατῶν, ἀμα ἀποδεχτῆ πὼς εἶναι δημοκῶποι, μὰ ὁ λαὸς δὲ θὰ χάσῃ ποτέ τὸ λίγο φῶς πού εἶδε και τὴν ἀλήθεια πού ἀγνάντεψε σ' αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ κι ἂς εἶναι κι ἀπὸ μακριὰ ἀκόμα.

Ἀπὸ τὸ τέτιο φωτισμὸ και τὸ τέτιο ζῦπνημα και τὴ μόρφωση γενικὰ τοῦ ἐργάτη πολίτη μόνο, σκεφτόμαστε λογικὰ, ἂν καρτεροῦμε τὴν κοινωνικὴ μας ἐξέλιξη και τὴν ἀποκατάσταση τῆς φυλῆς μας, γιὰτὶ ὅταν εἶναι γερός ὁ ἐργάτης ὡς ἄνθρωπος, θὰ εἶναι γερός κι ὡς πολίτης, γερός κι ὡς στρατιώτης, θὰ χαρίζε και γερά παιδιὰ στὸ Ἔθνος.

ΑΛΕΞ. ΜΑΡΠΟΥΤΖΟΓΛΟΥΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια και εἰς χρυσὸν, ἤτοι εἰς φράγκα και λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις και οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὀμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὀμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τῇ αἰτήσεϊ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων.

1	1/2	τοῖς	ο)ο	κατ'	ἔτος	διὰ	καταθέσεις	6	μην.
2		»	»	»	»	»	»	1	ἔτ.
2	1/2	»	»	»	»	»	»	2	ἔτ.
3		»	»	»	»	»	»	4	ἔτ.
4		»	»	»	»	»	»	5	ἔτ.

Αἱ ὀμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικὰ ἢ ἀνόνομοι.

“Ο ΝΟΥΜΑΣ”

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Γιὰ τὴν Ἀθῆνα Δρ. 5.— Γιὰ τις Ἐπαρχίες Δρ. 7
Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ Δρ. χρ. 10.

Γιὰ τις ἐπαρχίες δεχόμεστε και τρίμηνες (2 Δρ. τὴν τριμηνία) συντρομές.

Κανένας δὲ γράφεται συντρομητῆς ἢ δὲ στείλει μπροστὰ τὴ συντρομὴ του.

10 λεπτὰ τὸ φύλλο λεπτὰ 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στὰ κιάκια (Σύνταγμα, Ὁμόνοια Ἐθν. Τράπεζα Ἰπ. Οἰκονομικῶν, Σταθμὸς Τροχιδρομίου (Ἀκαδημία), Βουλὴ, Σταθμὸς ὑπόγειου Σιδηρόδρομου (Ὁμόνοια), στὰ βιβλιοπωλεῖα «Ἐστίας» Γ. Κολάρου και Σακέτου (ἀντικρυ στὴ Βουλὴ).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Ὁ καιρὸς και οἱ ξένοι— Οἱ δραγουμάνοι—
Τὸ φουτμπῶλ— Παλάτι και Φιλανθρωπία—
Ἡ Λαϊκὴ.

ΤΩΡΑ με τις τελευταῖες βροχὲς ἡ Ἀθῆνα φαίνεται πιὸ παστρινή. Καλὸ κι αὐτὸ γιὰτὶ ἄρχισαν τώρα νὰ ἐρχονται οἱ ξένοι και δὲ θὰ μποροῦνε νὰ μᾶς κατηγορήσουνε πὼς εἴμαστε ἀκόμα βουτηγμένοι σὲ ἀνατολικὴ ξέρα.

Αὐτὸ μᾶς θυμίζει πὼς θὰ τραβοῦσαμε περισσότερο κόσμον ἂν κάναμε συστηματικὴ ρεκλάμα ὄχι μοναχὰ γιὰ τις ἀρχαῖότητες μὰ και γιὰ τὸν καιρὸ, γιὰ τὴν Ἀθηναϊκὴ λιανάδα. Θερμοκρασία γλυκιὰ και σταθερὴ, ὅταν κι αὐτὴ πού ἔχουμε ἐδῶ τώρα, σὲ πολὺ λίγα μέρη τῆς Ἐδρόπης ἀπαντιεῖται τέτια ἐποχὴ. Οἱ Ἀγγλικὲς φημερίδες κᾶθε μέρα γράφουν τὴ θερμοκρασία πού κάνει στὰ ὁμορφα Ἐυρωπαϊκὰ κέντρα. Γιὰ τὴν Ἀθῆνα δὲ λένε τίποτα. Δὲν μποροῦσαν και οἱ δικοὶ μας ξενοδόχοι νὰ ρεκλαμάρουν τὸν καιρὸ κι αὐτοὶ;

*

ΔΕΝ ἔχει ρώτημα πὼς ἡ καλοκαιριὰ τραβάει κόσμον πολὺ τὸ χειμῶνα. Κοιτάξτε τί κόσμος τρέχει νὰ ζεσταθεῖ στὸ Κάιρο και στὸ Νεῖλο. Μὰ γιὰ νὰ μὴν τρέχουμε στὴ γῆ τοῦ Φαραῶ ἔχουμε παράδειγμα τὴν Κέρκυρα. Ἐδῶ και κάμποσα χρόνια ἔγινε ρεκλάμα γιὰ τὸ ὠραῖο τῆς κλίμα ἀπὸ τὴν Ἐταιρία τοῦ Lloyd μὰ θαρρῶ και ἀπὸ κάπιο ντόπιο ξενοδοχεῖο και τώρα γιομίζει τὸ νησὶ ξένους, πού πᾶνε ἐκεῖ νὰ περάσουνε τὸ χειμῶνα.

*

Α ΘΕΛΟΥΜΕ νὰ μᾶς ἐρχονται πολλοὶ ξένοι πρέπει νὰ προσέχουμε τοὺς δραγουμάνους. Τις προᾶλλες δημοσιεύτηκε ἓνα ἄρθρο σὲ μιὰ Ἀγγλικὴ φημερίδα ἐνὸς πού περιηγήθηκε τὴν Ἑλλάδα. Στὸν Πειραιᾶ πῆρε κάπιο δραγουμάνον, μὰ κείνος τὸν κατάκλεψε. Φαίνεται πὼς τὸν πῆγε και σ' ἓνα βρώμικο ξενοδοχεῖο τῆς Ἀθῆνας, φυσικὰ γιὰ νὰ τὸν κλέψῃ περισσότερο, κι ὁ φίλος μας ἀρρώστησε. Τί κακὸ μᾶς κάνουν τέτια ἄρθρα, εὐκόλα τὸ καταλαβαίνει ὁ καθένας. Δὲν μποροῦσε ἡ Ἀστυνομία νὰ ἐπιβλέπει τοὺς κύριους δραγουμάνους;

*

ΤΟ ΦΟΥΤΜΠῶΛ. Ἦρθαν τὰ καλὰ παιδιὰ, οἱ Συμυριοὶ, νίκησανε και φύγανε. Οἱ δικοὶ μας παίζανε καλὰ, μὰ εἶτανε πολὺ παιδιὰ και δὲ βαρτάζανε ὡς τὸ τέλος καλὰ. Θαρροῦμε πὼς κι Ἀθηναῖοι και Συμυριοὶ δὲν τὸ καλοξέρουνε τὸ παιχίδι. Δὲν καταλαβαίνουν πὼς ὁ καθένας πρέπει νὰ μὲνῃ στὴν ὀρισμένην του θέση και νὰ μὴ φιλοτιμιεῖται νὰ κυνηγᾶ τὴν μπάλα γιὰ νὰ ξεκλέψῃ αὐτὸς τὴ δόξα τοῦ νὰ ρίξῃ τὴν μπάλα στὸ δίχτυ. Μ' ὄλο αὐτὸ τὸ παιχίδι εἶτανε καλὸ και διολου βάνουσο. Ἄ λείπανε μάλιστα και κάτι φωνὲς και χειρονομίες ἐνὸς δικοῦ μας θὰ εἶταν ἀκόμα καλύτερα. Μιὰ σύσταση ἔχουμε νὰ κάνουμε στὴν ἐπιτροπὴ. Ἀφοῦ θέλει νὰ διαδόσει τὸ φουτμπῶλ γιὰτὶ δὲν ἀνοίγει τις πόρτες τῆς στὸν κοσμικὴν; Ὅταν παίζεται φουτμπῶλ, οἱ ἀξιωματικοὶ ἔπρεπε νὰ στέλνουν τοὺς στρατιῶτες νὰ βλέπουνε, γιὰτὶ ἔτσι μοναχὰ μπορεῖ νὰ τοὺς γεννηθεῖ κι αὐτουνοὺν ἡ ἐπιθυμία νὰ παίζουνε. Μπορεῖ φυσικὰ νὰ ὑπάρχει και χωριστὸς τόπος γιὰ κείνους πού μποροῦνε νὰ πλερώνουν και ἂς εἶναι τὸ εἰσιτήριο περισσότερο ἀπὸ